

[Krag.]

Der er derigennem givet Regler for at føre Stemmer afgivet i kompetent Forsamling over til Stemmer ved Urafstemning med den rette Vægt. Og det er rigtigt, men jeg tror dog, jeg kan være fuldt enig med det ærede Medlem Hr. Lundberg, naar jeg siger, at jeg synes ikke, vi i Rigsdagen kan aflevere dette Produkt, som § 8, 2det Stykke, indeholder, thi hvis den Omregning, som her finder Sted, er rigtig, og det er den, saa maa det ganske sikkert ogsaa kunne udtrykkes saadan, at et almindeligt begavet Menneske kan læse det. Og det vil vi bestræbe os for — jeg synes nu, den højtærede Minister skulde have bestræbt sig for det, inden han kom med det, men det har han nu ikke faaet Tid til; det maa vi saa her i Rigsdagen se at gøre (*Socialministeren* [Steincke]: Jeg har en Affattelse for Analfabeter!). En Affattelse for Analfabeter kan være meget godt, men den har vi ikke Brug for her i Rigsdagen, saa maa den højtærede Minister sikkert søge uden for Rigsdagen. Vi haaber paa et Samarbejde med den højtærede Minister, saaledes at han og vi herinde faar Mulighed for ved Gennemlæsning af denne Paragraf at forstaa, hvad Meningen er. Den højtærede Minister har hidtil ikke gjort det efter sin egen Erkendelse og vi herinde lige saa lidt.

Saaledes som det ogsaa er sagt i Bemærkningerne, er Opgaven den at fremskaffe betryggende Afstemningsregler, saaledes at Strid kan undgaas, hvor Krigslysten ikke er kraftigt dokumenteret og begrundet, og saaledes, at en Indskrænkning af den enkelte Organisations afgørende Indflydelse ved Behandlingen af kombinerede Konflikter kan finde Sted. Paa dette Punkt har der desværre været vild Uenighed inden for Udvalget. Arbejdsgivernes Forslag gaar ud paa, at for at forkaste et Mæglingsforslag skal 75 pCt. af de stemmeberettigede stemme imod det, hvilket Krav man dog subsidiært har nedsat til, at 75 pCt. af de stemmende kan standse et Mæglingsforslag. Og saa har man med Hensyn til Behandlingen af kombinerede Konflikter stillet et Forslag, som jeg i høj Grad finder er Overvejelse værd, og som i anden Omgang muliggør, at det bliver kompetente Forsamlinger, der faar den endelige Afgørelse i Hænde.

Nu er det sagt i Bemærkningerne til Lovforslaget og for øvrigt ogsaa af den højtærede Minister i Fremsettelsestalen, at det i Virkeligheden er Udtryk for, at man fra Arbejdsgiverside vil indføre tvungen Voldgift. Jeg mener nu ikke, man har Ret

deri. Under Udvalgsforhandlingerne er der af Forligsmanden, Direktør Riis-Hansen, forelagt 72 Tilfælde af Mæglingsforslag, stillet i Tiden fra 1922—32, og som er forkastet af Arbejderne ved Urafstemning, et Forhold, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Lundberg var inde paa, og under Udvalgsarbejdet har man undersøgt, hvilken Virkning de forskellige Forslag vilde have med Hensyn til Vedtagelse eller Forkastelse under Hensyn til afgivne Stemmer for og imod. Det viser sig da, at det Arbejdsgiverforslag, som man beskylder for at være Udtryk for tvungen Voldgift, dog ikke gaar videre, end at af de 72 forkastede Forslag vilde, selv om Arbejdsgiverforslaget gennemførtes, alligevel de 26 være blevet forkastet og 46 vedtaget, det vil sige Vedtagelse i 64 pCt. af de behandlede Tilfælde. Det forekommer mig derfor ikke, at man med Rette kan sige, at der fra den Side er Tale om en Ordning, som er en maskeret tvungen Voldgift.

Jeg beklager for saa vidt, at den højtærede Minister tager saa køligt paa det Forslag, Forligsmanden Hr. Riis-Hansen har stillet, et Forslag, som den højtærede Minister i sin Fremsettelsestale betegner som for lidt smidigt. Jeg synes egentlig, det er mærkeligt, for det er et Forslag, der, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Lundberg var inde paa, hviler paa et rent logisk Ræsonnement, det Ræsonnement, at 10 pCt. af de stemmeberettigede maa antages ved Sygdom, Bortrejse eller lignende dem utilregnelige Forhold at være lovligt hindret i at deltage i Afstemningen, og som det ærede Medlem Hr. Lundberg udtrykte det, er det at have Stemmeret i et for den enkelte saa betydende Forhold, om ikke ensbetydende med Stemmepligt, saa dog i høj Grad stimulerende til gennem Deltagelse i Afstemningen at gøre sin Indflydelse gældende.

Det Ræsonnement, Forligsmanden opstiller, hvorefter over 45 pCt. af de stemmeberettigede skal have modsat sig et Mæglingsforslag, for at dette skal være forkastet, forekommer mig derfor at være et vel gennemtænkt og et logisk opbygget Forslag. Hvis man vil prøve dette Forslag, hvad jo er sket i Udvalget, paa Resultatet af de 72 Forkastelser af Mæglingsforslag i Tiaaret 1922—32, viser det sig, at 24 af de forkastede Forslag, hvis Forligsmandens Forslag havde været gældende i denne 10-aarige Periode, vilde være blevet vedtaget, eller der vilde være vedtaget 33 pCt. af de 72 forkastede Mæglingsforslag. Jeg ser ikke rettere, end at dette Forslag ikke paa nogen Maade kan siges at være synderligt vidtgaende, thi man